

குரு பக்தி

AC.No.643
R65(௯).

மதுரை சிவானந்த
தபோவன வெளியீடு

SOME MEMORABLE DATES IN SWAMI SIVANANDA'S LIFE AND MISSION

Advent on earth	08.09.1887
Embraced Sannyasa	01.06.1921
Settled on the present Ashram site	17.01.1934
Established the Charitable Dispensary	17.01.1934
Founded the Divine Life Trust Society	13.01.1936
"The Divine Life" Magazine commenced	01.09.1938
The Sivananda Publication League established	29.01.1939
The Divine Life Society registered	16.01.1939
Bhajan Hall opened	02.04.1942
Akhanda (non-stop) Kirtan of Maha-Mantra commenced in Bhajan Hall	03.12.1943
Visvanath Mandir consecrated	31.12.1943
All-World Religions' Federation constituted	28.12.1945
All-World Sadhus' Federation constituted	19.02.1947
The Yoga-Vedanta Forest Academy established	03.07.1948
The Sivananda Art Studio opened	25.02.1949
All-India & Ceylon Tour commenced	09.09.1950
Dispensary upgraded as Sivananda Charitable Hospital ...	28.12.1950
The Yoga-Vedanta Forest Academy Press established	20.09.1951
World-Parliament of Religions held	3-5.4.1953
The Sivananda Eye Hospital established	01.06.1956
The Sivananda Mandir consecrated	08.09.1956
The Sivananda Pillar consecrated	23.05.1958
The Sivananda Literature Institute established	08.09.1958
Entered Mahasamadhi	14.07.1963

Koviloor Digital Library
KOVILOOR - 630 307
(VIA - MANAGIRI)
SIVAGANGA Dt.

குரு பகீதி

10-1

ஆக்கியோர் :

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர்

643

தமிழாக்கம் :

ஸ்ரீ சுவாமி விமலானந்தர்

சுவாமி விமலானந்தரின் மகாசமாதி நான்காமாண்டு நினைவஞ்சலி வெளியீடு

2005

Published by:

சிலானந்த தபோவனம்

SIVANANDA TAPOVANAM

The Divine Life Society

Sivananda Nagar Post Office,
MADURAI - 625 008.

Off : 0452-2624265, 2622840

இரண்டாம் பதிப்பு

Copies 1000 - January 2005

All Rights Reserved by :

THE DIVINE LIFE TRUST SOCIETY

Shivananda Nagar P.O., RISHIKESH, UTTARANCHAL.

சமர்ப்பணம்

குருதேவர் ஸ்ரீ கவாமி சிவானந்தரால் எழுதப்பெற்ற இச்சிறு நூல் மாதவரம் வெங்கடேஸ்வரா காலனி சிவானந்த சத்சங்க மந்திரியின் செயலர் ஸ்ரீ எம்.பிரகாசபதி அவர்களின் நன்கொடையால் அச்சிடப்பெற்று அன்னாரின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு திருமண நாளை முன்னிட்டு வெளியிடப்பெற்று குருதேவரின் பாதார விந்தங்களில் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

சிவானந்த நகர்
11.01.2005

- சிவானந்த தபோவனம்
மதுரை-8.

DONOR :

**SRI M.PRAKASAPATHY
SMT. RATHAPRAKASAPATHY
SIVANANDA SATSANG MANDIR,
MADHAVARAM, CHENNAI - 600 051.**

Gurudev's Foreword

The evils that are rampant in modern society today are largely attributable to the neglect of this important factor in the up - bringing of our youth.

They have not been taught to revere their elders; they have no idea of Guru Bhakthi, They are strangers to the upanishadic admonition, "Acharya Devo Bhava"

Anyone who teaches you any vidya is guru. He is God himself, come to teach you and to elevate you.

Bear this in mind. Revere your teachers. Then and then alone will the learning be fruitful.

May God bless you all !

Sivananda

❖ ஆசியுரை

மாதவரம் சிவானந்த சத்சங்க மந்திரின் செயலாளர் ஸ்ரீ.எம்பிரகாசபதி அவர்கள் தன்னலமற்ற சிறந்த பக்தர்.

அவரது துணைவியார் ஸ்ரீமதி இராதா பிரகாசபதி அவர்கள் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் அனைவருமே குருதேவர் இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக விளங்கி வருகின்றனர்.

அன்னாரின் இருபத்தைந் தாவது ஆண்டு திருமண நாளை முன்னிட்டு இந்நூல் வெளியிடப் பெறுகிறது. அவர்களுக்கு ஆசிகள் வழங்குவதிலும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

நீடுழி வாழவும் குடும்பத்தில் அனைவரும் அனைத்து நலன்களையும் பெறவும் குரு தேவரைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

சுவாமிசிவானந்தா

சிவானந்த நகர்,
மதுரை-8.

சுவாமி சிவானந்த சுந்தரானந்தா
தலைவர், சிவானந்த தபோவனம்,

குரு பக்தி

உ

லகத்து மக்கள் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் ஒரு குரு இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிறார். “கடவுளே என் குரு; அல்லது நானே என்குரு; என்று நீங்கள் நவிலலாம். ஆரம்ப நிலைகளில் சாதகன் தனது பாதையில் பற்பல கஷ்டங்களையும் சந்தேகங்களையும் எதிரிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். சந்தேகங்களைத் தெரிவிக்க யாராவது ஒருவர் அவனுக்கு மிகவும் தேவை.

குருவைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் நீங்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய மகாத்மா என்ற தவறான கருத்துக் கொண்டு யார் பின்னலாவது நீங்கள் செல்லக் கூடும். உடனே குதித்து ஒருவரை உங்கள் குருவாகக் கொண்டு விடாதீர்கள். ஏன்? ஒருவரைக் குருவாகக் கொண்ட பின் அவரை விடுத்து மற்றொருவரைக் குருவாகக் கொள்வது முறையன்று.

எனவே மஹாத்மாக்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுடைய சத்சங்கத்தில் சில காலம் இருந்த பிறகு அவர்களுள் சிறந்தவரை உங்கள் குருவாக ஒப்புக் கொள்ளுவதே சாலச் சிறந்தது.

இங்ஙனம் செய்வதில் இனியொரு வீழ்ச்சியையும் நீங்கள் தவிர்க்க முற்பட வேண்டும். ஒரு மகாத்மா ராம பக்தியே சிறந்தது என்பர். மற்றொருவர் கிருஷ்ண பக்தியே சிறப்புடையது என்பதோடு ராம பக்தியைக் குறைவாகப் பேசவும் முற்படுவார். நீங்கள் கல்கத்தாவுக்குச் சென்றால், ஒரு மகாத்மா காளி பக்தியைப் பற்றியே பிரமாதமாகப் பேசுவதை கேட்கும் அதே சமயத்தில் மற்றொருவர் அருவத்தியானத்தைப் பெரிதாகக் கூறுவதையும் நீங்கள் கேட்கலாம்.

நீங்கள் உங்கள் லட்சியத்தை ஒரு பொழுதும் மாற்றக் கூடாது. ஒவ்வொரு மனிதனுடைய சுபாவ விசேஷங்களுக்கு ஏற்ப நிஷ்டை மாறுவதால் நீங்கள் உங்களுக்குப் பொருத்தமான லட்சியத்தைச் சிரமேற்கொண்டு, நீங்கள் சந்திக்கும் மகாத்மாக்களிடம் அதே பொருளைப் பற்றிப் போதிக்க வேண்டுங்கள். அவர் உங்கள் கருத்துக்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பாரானால் அதையும் பொறுமையுடன் கேளுங்கள்; ஆனால் உங்கள் லட்சியத்தை மாற்றாது அதில் உறுதியுடன் நில்லுங்கள்.

இவற்றால், ஒவ்வொரு சாதகனுக்கும் ஒரு குரு மிகவும் தேவை என்பது புலனாகிறது. முதன் முதலாக ஒரு மொழியிலுள்ள எழுத்துக்களையோ அல்லது கணிதத்தையோ கற்பதற்குக் கூட ஒரு குருவின் தேவை அவசியமாகிறது. இந்த நிலையில் பிரம்ம ஞானத்தைப் பெறும் விஷயத்தைப் பற்றி கூறவா வேண்டும்? சத்குரு தான் உங்களிடமுள்ள குற்றம் குறைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் தகுதி உள்ளவர். உங்களிடமுள்ள ஆணவத்தினால் நீங்கள் உங்கள் குறைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் தகுதியை இழந்து விடுகிறீர்கள்.

“மற்றவனை விட எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்”, என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். உங்கள் குறைகளைக் குத்திக் காட்டினாலோ நீங்கள் சண்டைக்குத் தயாராகி விடுவீர்கள். குறைகள் வெளிப்படுவதை நீங்கள் விரும்புவதில்லை. குற்றங்களை ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். அப்போது தான் நீங்கள் திருந்துவீர்கள். ஆத்மீகப்பாதை முட்கள் நிறைந்தது. ஆனால் அதற்காக நீங்கள் வருந்த வேண்டாம்.

கருணையே வடிவானவர் கடவுள். அவருடன் ஒன்றாக வேண்டின், நீங்களும் கருணையுடன் விளங்க வேண்டும். ஆத்மானுபூதி என்பது எது? உங்களைக் கடவுளில் கரைத்து விடுதல் அல்லது அவருடன் ஒன்றாதலே ஆத்மானுபூதி எனப்படும். மறை நூல்கள், சாங்கியம், யோகம் எல்லாவற்றினுடைய நோக்கமும் உங்களைப் பூரணமாக்கி, விடுதலையடையச் செய்து, பரமாத்மனுடன் உங்கள் ஜீவாத்மனை ஒன்றுபடுத்தி, பிரம்ம ஞானத்தை நீங்கள் பெற வகை செய்து அதன் மூலம் ஆனந்தம், சாந்தியை அடையவழி கோலுவதேயாகும்.

“சிரத்தை மிகுந்தவன், புலன்களை வென்றவன், ஞானத்தை பெறுகிறான்; ஞானத்தைப் பெற்று உடனேயே உயரிய சாந்தியை அடைகிறான்!”

(கீதை - IV - 39)

சிறிதாவது அனுபவத்தைப் பெறாத நிலையில் நீங்கள் சிரத்தையை இழக்க நேரிடும். உண்மைச் சாதகன் மனச் சோர்வடையமாட்டான். புவியின் மீதுள்ள கடவுளே நீங்கள். அனுபவம் சிறிதும் கிடைக்காத நிலையில் நீங்கள் ஏங்கக்கூடாது. நேராகவே உங்களுக்கு உயரிய அனுபவத்தைத் தரக் கடவுள் இஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்.

“வினையாற்றுவதே உனது கடமை. ஆனால் வினைப் பயனில் ஒரு பொழுதும் உரிமை பாராட்டாதே. வினைப் பயனை நோக்காகக் கொள்ளாதே. சும்மா இருப்பதில் விருப்பம் கொள்ளாதே.” (கீதை - II - 47)

அனுபவங்களை நீங்கள் பெறவில்லை என்றால் காத்திருங்கள். இன்னும் உங்களிடம் சில அழுக்குகள் இருக்கலாம். அதிகமான சாதனையில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும். பாவத்துடன் தன்னலமற்ற தொண்டில் ஈடுபடுங்கள். ஏதோ கொஞ்சம் சாதனை செய்த உடனேயே அதன் பலனை எதிர்பார்க்க காதீர்கள்.

நான் மனித சரீரத்திற்கு (விசிறி) வீசவில்லை; கடவுளுக்கே வீசுகிறேன்!” என்று குருவுக்கு வீசும் பொழுதெல்லாம் எண்ணுங்கள். அங்ஙனம் எண்ணும்போது ‘தான் மேல்’ என்ற எண்ணம் எரிந்து போகும். ஒரு நீதிபதி ஆசிரமத்திற்கு வந்தால் அவர் ஒரு வேலையும் செய்ய மாட்டார். அவர் கர்வமும் ஆணவமும் ஒருங்கே அமைந்தவர். ஆதலால் தொண்டு செய்ய முன் வருவதில்லை. ஆனால், ஒரு பக்தன் வந்தால், பிறர் சொல்வதற்கு முன்னதாகவே தானாக முன் வந்து சேவைகளைச் செய்வதில் அவன் முனைந்து நிற்பதை நீங்கள் காணலாம். ‘நான் ஆத்மானுபூதியை அடைந்து விட்டேன்’ என நினைக்காதீர்கள். இது வெறும் தவறான கருத்து. மாணவனின் மாணவனாகுங்கள். ஆத்மீகத் தன்மை ஒரு பெருங்கடல்.

மகாத்மாக்களின் வாழ்க்கைச் சரிதங்களில் நீங்கள் இவ்வுண்மையைத் தெளிவுறக் காண்பீர்கள். சைதன்யர், துக்காராம், துளஸிதாஸ் போன்ற மகாத்மாக்கள் அனைவரும் தங்களை மாணவர்களாகவே கருதினர். ஆத்மீக வழியில் நீங்கள் எலும்பு ஒடியப் பாடுபட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கடவுள் உங்கள் முன் பிரசன்னமாவார். ஆனால், அதைரியமடையாதீர்கள்.

ஜனகரைப் போல் ஒரே வினாடியில் அல்லது கட்வாங்கரைப் போல் ஒரு முகூர்த்தத்தில் அல்லது பரீக்ஷித்தைப் போல் ஒரு வாரத்தில் ஆத்மானுபூதி தோன்றி நிற்கும். முன்னூறு பிறவிகட்குப் பிறகு கூட அது வரட்டுமே! இதனால் உங்களுக்கென்னவாம்?! உங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்து

குரு பக்தி

வாருங்கள். சேவை செய்யாமல், சாதனையில் ஈடுபடாமல் நீங்கள் உடனேயே அமர பதவியை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்.

நூறு ரூபாய் சம்பாதிப்பதற்கு, ஒரு ஹெட் கிளார்க் ஆவதற்கு பதினைந்து வருடங்கள் படித்த பின் பத்து வருடங்கள் வேலை செய்ய வேண்டியதிருக்கிறதே! உங்கள் லட்சியத்தின் தன்மை என்ன? அமர பதவி. இதைப் பெற நீங்கள் அரும்பாடு பட வேண்டாமா? “எண்ணிறந்த பிறவிகளைப் பற்றியும் நான் அஞ்சப் போவதில்லை”, என்று கூறுங்கள். அந்த எண்ணம் வந்தால் தான் நீங்கள் உண்மைச் சாதகன் என்பது தெரிய வரும்.

கர்வத்தை அடக்கி நிறுத்துங்கள். விபூதி யோகத்தை அப்பியாசியுங்கள். வெளியே செல்வதற்கு உங்களுக்கோர் மோட்டார், கார் வேண்டியிருக்கிறது. அனுபவிப்பதற்குப் பற்பல விதப் படாடோபப் பொருள்கள் தேவையாயிருக்கின்றன. கந்தல் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு நடந்தால் நீங்கள் பணிவுடன் நடக்கிறீர்கள். சம்பாவத்தைக் கொண்டு விளங்குங்கள்.

இங்குள்ளதோர் மகாத்மாவுக்கு நீங்கள் பணிவிடை செய்தால் அதுவொரு ஆத்மீகத் தொண்டாகிறது. “நான் கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்கிறேன்” என எண்ணுங்கள். அனைவரிடத்திலும் ஆண்டவனைக் காணுங்கள். மறை நூல்கள் எல்லாவற்றிலும், பாகவத்திலும் இதே கருத்துத்தான் பன்முறை தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

“எல்லா ஜீவர்களிலும் உறைந்து நிற்கும் அந்தத் தேவியை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்” என்று தேவி சூக்தத்திலும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் மறந்து விடுகிறீர்கள். இது மாயையின் விளைவு. முதன் முதலாக நீங்கள் ஆணவத்தின் தன்மையை நன்கு கற்றுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு அதைத் தன்னலமற்ற தொண்டினால் வெற்றி பெற முயலுங்கள். உங்களிடம் நற்பண்புகள் அமைந்திருந்தால் ஊரார் அனைவரும் உங்களுக்கு மரியாதை செலுத்துவார்கள்.

ஆனால் கர்மயோகி அல்லது பக்தியோகி என்று தன்னைத்தான் தம்பட்டமடிக்காதீர்கள். நீங்கள் தொண்டு செய்யும் போது உங்களிடம் உண்மை உள்ளம் நிலவுகிறதா என்பதை சத்குரு உற்று நோக்குவார். உண்மைப் பக்தனின் கண்கள் சதா திறந்த வண்ணம் இருக்கும். அவன் தொண்டு செய்வதற்கான வாய்ப்பை எதிர் நோக்கி நிற்பான். உங்களிடம் அரைப்படி பால் இருந்தால், அதில் சிறிதைப் பட்டினி கிடப்பவனுக்குக் கொடுங்கள். நீங்கள் தான் கொடுக்கமாட்டீர்களே! ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வயிற்றை நிரப்ப முயற்சிக்கின்றனர். கருணையை வளர்க்க ஒரு பக்தன் ஒரு ஆஸ்பத்தியை ஏற்படுத்துவான். “இதற்கு முன் நான் இவனைத் தாழ்ந்தவன் என எண்ணியிருந்தேன். இப்பொழுது அவன் கடவுளைத் தவிர மற்றொருவருமில்லை என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

அவனுக்குச் சிறிதளவு துன்பமும் கொடுத்தல் தகாத செயல். வாதத்தினால் அவதிப்படும் அவனது கால்களை நானே மெதுவாகப் பிடித்து விட வேண்டும்” என்ற இரக்க சிந்தனையுடன் பிணியாளர்களின் தொண்டில் அவன் ஈடுபடுவான். தனக்குள் அவன் கண்ணீர் வடிப்பான்.

இவைகளே கர்ம யோகி அல்லது பக்தனின் அறிகுறிகள். தியானத்திலும் சமாதியிலும் துறவிகள் காணும் அதே கடவுளைப் பக்தன் அல்லது கர்மயோகி எங்கும் காண்கிறான். அவனுக்கு அத்தகைய அனுபவம் தானாகவே ஏற்படுகிறது; வேதாந்த நூல்களைக் கற்காமலேயே உண்மைகள் அவனுக்கு நன்கு புலப்படுகின்றன.

“விகவருபத்தைக் கொண்ட உலக நாயகனே! எண்ணிறந்த கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் இவற்றை உடைய முதல் நடுமுடிவற்ற உமது அலகில்லா உருவத்தை நான் எங்கும் பார்க்கிறேன்” (கீதை - XVI - 16)

கால்கள், கைகள் எல்லாம் கடவுளுடையவைகள். நீங்கள் காண்பதெல்லாம் கடவுளே. இதைத் தொடர்ந்து உணருங்கள். மனிதனின் வளர்ச்சிக்கு, ஒழுக்கத்திற்கு கர்மயோகம் மிகவும் அவசியம். எனவே தான் சாம்பூர்ண யோகத்தை நான் வலியுறுத்தி வருகிறேன். ஒரு ‘எம்.எஸ்ஸி.’ அல்லது “பி.எச்.டி.” யால் இவ்வரிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. அவன் அறிவாளி மட்டுமேயாவான்.

வேதாந்தத்தை நீங்கள் படிப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் ராகதுவேஷத்தைக் கர்மயோகத்தினாலேயே நீங்கள் அகற்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் தியானம் நன்கு அமைய வரும். குருவின் போதனைகளின் படிச் சரிவர நடப்பதாலும், தன்னலமற்ற தொண்டாலுமே நீங்கள் ஒழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்க முடியும். நான் சொல்லும் விஷயங்களை நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

எந்த வித சேவையையும் நீங்கள் செய்யத் தயங்கக் கூடாது. இழிந்த வேலை எனும் எண்ணத்தைக் கை விடுங்கள். கர்மயோகத்தில் இழிந்த வேலை என்பது கிடையாது. கர்மயோகிக்கு வேலையே வழிபாடாக அமைகிறது. எந்தவித வேலையும் உயர்ந்தது, உயர்த்துவது, தூய்மைப் படுத்துவது.

பெரும் உத்தியோகஸ்தர்களும், வயதான சன்னியாசிகளும், ஆனந்தகுடில் நடந்த நடைமுறைக் கர்மயோக வகுப்பில் சாக்கடைகளைச் சுத்தப்படுத்தி சாணத்தை வாரித் தெருக்களைப் பெருக்கினர்! இவ்வெல்லா வேலைகளிலும் நானும் அவர்களுடன் பங்கெடுத்துக் கொண்டேன். இந்த மாதிரியான தொண்டுகள் கடவுளுக்கு மிகவும் பிடித்தமானவை. கர்வத்தையும், வீண் அகங்காரத்தையும், தப்பெண்ணங்களையும் தான் மேல்

என்ற எண்ணத்தையும் இல்லா தாக்க இதுவே சிறந்த வழி. விசநாதர் ஆலயம் கட்டப் பெற்ற நேரத்தில் கூலிகளுடன் நானும் கூடை கூடையாக மண்ணைத் தலையில் சுமந்து சென்றதுண்டு. இங்கிலாந்தில் ஒரு தடவை காந்திஜி சொற்பொழிவாற்ற ஓரிடத்திற்குச் சென்றிருந்தார். அவர் எரிய உடை அணிந்திருந்தார். மக்கள் அவரிடம் காய்கறி நறுக்கவும், தண்ணீர் எடுத்து விடவும் கூறினர்.

அவர் மனமுவந்து அவ்வேலைகளைச் செய்தார். அவர் தான் காந்திஜி என்பது அவர்களில் ஒருத்தருக்காவது தெரியாது. அதே போல் தமது சொற்பொழிவை கேட்பதற்கு வெகு தூரத்திலிருந்து வந்த ஒரு மனிதனின் பெட்டியை வித்தியாசாகர் எடுத்துச் சென்றார்! மகான்கள் எப்பொழுதும் பணிவுடனேயே இருப்பார்கள்.

எத்தகைய தொண்டிலும் அவர்கள் குதித்து நிற்பார்கள். தமது குரு சாந்திபனிக்காக பகவான் கிருஷ்ணர் காட்டிலிருந்து விறகு வெட்டி வந்தார். சத்யகாமன் பல வருடங்கள் பசுக்களை மேய்த்தார்! உண்மை அறிவில்லாத வாய் வேதாந்திகள் சிலரும் செறுக்குற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுமே இந்த யோகத்தில் பற்றுதலின்றித் தொண்டு செய்ய மறுக்கின்றனர்.

தொண்டு செய்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் வரும் நேரத்திலெல்லாம் நீங்கள் சேவை செய்யச் சித்தமாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் நீங்கள் கிதையிலுள்ள உயர்கருத்துகள் அடங்கிய சொற்பொழிவுகள் ஆற்றவும் வேண்டும். உங்கள் ஊரில் ஒரு சத்சங்க மண்டலியை ஏற்படுத்துங்கள். சொற்பொழிவாற்றப் பழகுங்கள். உங்கள் அறிவு வளர்ச்சியடையும். கருணை, பொறுமை, பேரன்பு முதலிய நற்பண்புகளை வளருங்கள்.

சக்தி சிதைக்க முடியாதது. நான் கூறியவை வீண் போகாது. உச்சரிக்கப்பட்ட எந்த ஓசையும் வீணாவதில்லை. அதே போல் எனது கூற்றுக்களுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள் பெரும்பயனடைவர் என்பது உறுதி. யாவருக்கும் குரு தேவை. முதல் ரக குரு கிடைக்க வில்லை என்றால், உங்களை விடச் சிறந்து விளங்கும் 10 அல்லது 20 வருட ஆத்மீக அனுபவம் வாய்ந்த மூன்றாம் ரக குருவைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

ஐந்தாம் ரக குரு கிடைத்தாலும் அவரைக் குருவாகக் ஒப்புக் கொண்டு அவரது போதனைகளைப் பின்பற்றுங்கள். சந்தேகங்கள் எழும்போது, அவர் அவைகளைத் தெரிவிப்பார். அவருடன் அனாவசியமாக வாதாடாதீர்கள். “உங்களால் எனக்கு முக்தியையோ சமாதியையோ அளிக்க முடியுமா? உங்களை நான் எனது குருவாக ஏன் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்?” என்றெல்லாம் வாதாடாதீர்கள். இங்ஙனம் வாதாடுவதால் நீங்கள் என்றென்றைக்கும் வழி தவறினவர்கள் ஆகிவிடுகிறீர்கள்.

புத்தி உங்களுக்கு உதவி செய்யும்; ஆனால் உலகியல் பிரச்சனைகளை அதனாலதீர்த்து வைக்க முடியாது. அண்டத்தின் “ஏன்”, “எப்படி” என்ற கேள்விக்களுக்குரிய விடைகளை அதனால் அளிக்க முடியாது. அவையனைத்தும் புத்திக் கெட்டாத கடந்த நிலையிலுள்ள பொருள்கள். எல்லைக்குட்பட்ட புத்தியால் எல்லையற்றதை அறிய முடியாது.

கஞ்சா அருந்திய பொழுது நினைவற்ற நிலையிருக்கும் நேரத்தில் பயந்த நிலையில் உங்களுடைய புத்தியால் வேலை செய்ய முடியாது. சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் புத்தி ஒரு உதவியாக அமைகிறது. உங்களை உள்ளுணர்வின் வாசலில் கொண்டு சேர்க்கிறது.

புரட்டுத்தனமான முறையில் வாதாட முனையும் பொழுது புத்தி இடையூறாக அமைகிறது. தனக்குக் குரு வேண்டாம் என்றும், தன் புத்தியையே தான் நம்பி நிற்பதாகவும் கூறினால், உங்களிடம் அதிகமாக ஆணவம் ஒங்கி நிற்கிறது என்பதையே அது குறிக்கிறது. பெரும்பான்மை மக்களுக்கு உருவத்தில் அமையும் ஒரு குரு கட்டாயம் தேவை. நீங்கள் எல்லாரும் ஐந்தாம் ரக சாதகர்களே. உங்கள் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஐந்தாம் ரக குருவே போதுமானவர்.

கர்ம யோகத்தைப் பின்பற்றுவதற்கும், உலகைக் கடவுளின் தோற்றமாகக் காண்பதற்கும், கற்பதற்கும், மற்றவர்களுடைய இன்பதுன்பங்களைத் தனதாகக் கொண்டு அவர்கட்குச் சேவை செய்வதற்கும், நீங்கள் கர்மயோகத்தின் தன்மையை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலை நாடுகளிலும் ராக் பெல்லர் போன்ற கொடை வள்ளல்கள் இருந்தனர்.

அவர்கள் பெரும் தொகைகளை நன்கொடையாக அளித்துப் பொதுஜன சேவைக்குரிய ஸ்தாபனங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். அவர்களது எண்ணம் வெறும் பரோபகாரமேயாகும். தங்கள் அயலாரையும், தேசத்தையும் குறித்து அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். உலகமே கடவுள் என்ற எண்ணம் அவர்களிடம் கிடையாது ; தாங்கள் கடவுளின் கருவிகள் தான் என்ற சிந்தனையும் இல்லை; வினைப்பலனை எதிர்பார்க்கக் கூடாது என்ற உயர் கருத்தும் அவர்களிடம் காண்பது அரிது!

இரவும் பகலும் இடைவிடாது வேலை செய்யும் சில டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். நோயாளிகள் டாக்டரின் பில்லுக்குரிய தொகையைக் குறித்த நேரத்தில் கொடுக்கத் தவறினால், உடனேயே அவர்களுக்கு “நோட்டீஸ்” அனுப்பி விடுவார்கள். அவர்களுடைய சட்டைப் பைகளில் பணம் வந்து விழுந்த வண்ணம் இருக்கிறது. அவர்களின் நோக்கமெல்லாம் பொருள் சேர்ப்பதொன்றேயாகும்! அவர்களது சிந்தனைகளில் கர்மயோக சிந்தனையே கிடையாது.

அவர்களிடம் உயரிய சிந்தனை கிடையாது. கர்மயோகத்தின் தன்மையைத் தெரிந்து கொள்வது கடினம். உங்களுக்குப் பயிற்சி தேவை. எனவேதான் ஒரு குரு அவசியம் தேவைப்படுகிறார். அவருக்குப் பாவத்துடன் சேவை செய்வதனால் நீங்கள் விரைவிலேயே முன்னேற்றமடைவதுடன் உங்கள் சந்தேகங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து நீங்கள் வெகு விரைவில் ஆத்மானுபூதியை எளிதிலே அடைவீர்கள்.

குருவும் சீடனும்

ஜீவன் முக்தராக விளங்கும் உயரிய குரு சதா சாந்தியுடனும் ஆனந்தத்துடனும் காட்சியளிக்கிறார். சமதர்சனமும் மன நிதானமும் நிறைந்த குரு இன்ப துன்பம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி, மரியாதை - அவமரியாதை முதலிய நிலைகளில் சிறிதளவும் தடுமாற்றமின்றி ஒரே, தன்மையராய் விளங்கி வருகிறார்.

ஆணவம், கர்வம், கோபம், காமவிகாரம், பேராசை முதலிய தீய பண்புகளிலிருந்து விடுபட்டவராய், விருப்பு வெறுப்பற்றவராய், பற்றற்ற பரமகுரு விளங்கி வருகிறார். விவேகம் நிறைந்தவராய், குழந்தையுள்ளத் தவராய் விளங்கும் குருவானவர் தமது தோற்றத்தினாலும், அருட் பார்வையாலும் சீடர்களின் சந்தேகங்கள் எல்லாவற்றையும் தீர்த்து வைக்கிறார்.

குருவின் தோற்றம் சீடனைச் சீரிய ஆத்மீக அலைகளால் உயர்த்தி, புத்துணர்ச்சி பெற்றவனாக்குகிறது. சீடனின் கீழான தன்மையைப் போக்கி மேலான நிலையை அடையச் செய்வதில் சத்குருவின் பெருமை நிலவுகிறது. இவ்வரிய குருவின் பாதாரவிந்தங்களில் சரணடைவதே வாழ்க்கையின் வழியாகும்.

அதுவே ஆத்மானுபூதியைப் பெறுவதற்கான பாதையாகும். குருவினால் தான் சீடனுக்குத் தெய்வீக ஜோதியைக் காண்பிக்க முடியும். குருவின் போதனைகளில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையே உண்மை குருபக்தின் வேராகும். குரு சதா தன் சீடனின் உள்ளத்தில் வாசம் செய்கிறார். “குருவும் கோவிந்தனும் என் முன் நிற்கின்றனர். யாரைப் பணிந்தேற்றுவது? கோவிந்தனைக் காண்பித்த குரு வாழ்க!” என்கிறார் கபீர்.

அசத்திலிருந்து சத்திற்கும் இருட்டிலிருந்து பிரகாசத்திற்கும், மரணத்திலிருந்து மரணமிலாப் பெரு வாழ்வுக்கும் நம்மை அழைத்துச் செல்லும் தகைமை வாய்ந்தவர் சத்குரு ஒருவர்தான். சீடனின் தலைவிதியை

சங்கீர்த்தன யோகம்

கோஷ்டி கீர்த்தனம்

கீர்த்தனத்தை தொடங்கும் முன்னர் பக்தர்கள் தங்களுக்குள் இரு குழாமாக, இரு பகுதிகளாக அமைத்துக் கொள்கின்றனர். ஒருபகுதியில் உள்ளவர்கள் சேர்ந்து பாடுவதை அடுத்த வரிசையிலுள்ளவர், பின்பற்றி பாடுகின்றனர். முதலில் ஒரு வரிசையும், பின் மற்ற வரிசையுமாக கீர்த்தனம் செய்கின்றனர். பெரும் திரளான மக்கள் சேர்ந்து கோஷ்டி கீர்த்தனம் செய்யும்போது வலிமை வாய்ந்த பெரும் ஆத்மீக அலைவு ஏற்படுகிறது.

மௌன ரீதியிலுள்ளதோர் போட்டி இரு கோஷ்டி களிடையேயும் தோன்றி நின்று நடைபெறுகிறது. தொனியில் ஒரு வரிசை மற்ற வரிசையை வெல்ல முயலுகிறது. இம்முறையே செய்யப்படும் கீர்த்தனத்தில் பெரும் ஏகாக்கிரசித்தம் நிலவி நிற்கிறது. மனம் எளிதிலே கடவுளுடன் கலந்து விடுவதுடன், ஆத்மார்த்த பக்தனிடம் பாவசமாதியும் தோன்றி நிற்கிறது.

நாம கீர்த்தனம்

நாம கீர்த்தனத்தில் கடவுளின் திருப்பெயர்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது மட்டுமே நடைபெறுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் கடவுளின் பல்வேறு பெயர்கள் தொகுக்கப்பட்டு இனிமையாகப் பாடப் படுகின்ற இது ஒரு விசேஷ சாதனையாகும். அகண்ட கீர்த்தனம் அல்லது நாமகீர்த்தனம் மிகவும் உயரிய முறையில் தூய்மையாக்குவதொன்றாகும். மனம் எளிதிலே உயர்நிலையை எய்துகிறது.

குணானுவாதம்

கடவுளின் புகழ்மிகும் உயர் செயல்களையும் அவரது பல்வேறு அவதாரங்களையும் விவரமாக விளக்கிக் கூறுவதுதான் குணானுவாதத்தின் சிறந்த அம்சம். இத்துடன் சேர்ந்து கீர்த்தனமும் நடைபெறுகிறது. இதைத் தென்னிந்தியாவில் ஹரிகதா காலக்ஷேபம் என்றும் கூறுவார்கள்.

யச கீர்த்தனம்

யச கீர்த்தனத்தில் பக்தர்கள் பகவானின் புகழைப் பல முறைகளில் பாடுகின்றனர். துருவன், பிரகலாதன், முதலிய மாபெரும் பக்தர்களைக் காப்பாற்றியுதவிய கடவுளின் பல்வேறு காருண்யச் செயல்கள் பக்தர்கள் நினைவூட்டுகின்றனர்.

சங்கீர்த்தன யோகம்

நாரதீய கீர்த்தனம்

சிரஞ்சீவியான தெய்வீக முனிவர் நாரதர் “ஸ்ரீமந் நாராயண, நாராயண, நாராயண” என்று கூறிக்கொண்டு இன்னும் மூவுலகத்தையும் சுற்றி வருகின்றார். கடவுளிடம் பலமான சிரத்தையும் பக்தியும் கொண்டு அவரது தர்சனத்தைப் பெறத் துடித்து நிற்கும் பக்தர்கள் இவ்வரிய கீர்த்தனத்தைச் செய்து நாரத ரிஷியின் நல்லாசிகளைப் பெற்று சிறப் பெய்தலாம்.

லீலா கீர்த்தனம்

இந்த முறையிலுள்ள கீர்த்தனம் அதிகமாகப் பஞ்சாப், உத்திரப் பிரதேசம், முதலிய மாகாணங்களில் நடைபெறுகிறது. இளம் பையன்களும், சிறுமிகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடையவும், ஸ்ரீ ராமனுடையவும் வாழ்க்கையைப் பொதுவிடத்தில் நாடகமாக நடிக்கின்றனர்.

பக்திச் சிரத்தையுடன் பக்தர்களால் லீலா கீர்த்தனம் நடத்தப்பட்டால் பகவான் மிகவும் பிரீதியுடையவராகிறார். இவ்வரிய நாடகத்தைப் பார்ப் பவர்கள் மிகுந்த நன்மையை அடைவார்கள். லீலா கீர்த்தனம் ஒரு துறவு நிலையை மேற்கொண்ட பெரியாரின் தலைமையின் கீழ் நடத்தப்பெறாத நிலையில் அங்கே லஞ்சம் தாண்டவமாடக் கூடும்.

3. திவ்ய நாம கீர்த்தனம்.

சர்வவியாபியும், பக்தாத்மனும், பக்தர்களின் சங்கீர்த்தனம் நடைபெறு மிடங்களிலெல்லாம் வாசம் செய்பவனுமான சத்திதானந்த பரப் பிரம்மனுக்கு அநேக நமஸ்காரம்! நவவிதபக்தியின் ஒரு வகையே சங்கீர்த்தனம்.

பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு விதங்களில் இது வளர்ச்சி அடைந் துள்ளது. தென்னிந்தியாவில் சங்கீர்த்தனம், அதிலும் விசேஷமாக திவ்யநாம சங்கீர்த்தனம் எங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இங்கே விவரிக்க முற்படுகிறேன்.

“ஜெய” காரங்களுடனும், பகவந்நாமத்தின் பெருமையைத் தெரிவிக்கும் சுலோகங்களுடனும், சங்கீர்த்தனத்தின் பெருமையைத் தெரிவிக்கும் பாடல்களுடனும் சங்கீர்த்தனம் (பஜனை) ஆரம்பமாகிறது.

அதிகமான பற்றுதலின் விளைவின் காரணமாகச் சில சாதகர்கள் துறவு பூண்டள்ளனர். அவந்தியைச் சார்ந்த பிராம்மணனின் கதையும், வீரமங்களரின் வாழ்க்கையும் இந்தக் கூற்றைச் சிறப்புற விளக்குகின்றன.

“என்னை அடையக் கூடியதான புத்தி யோகத்தை நான் அவர்களுக்கு அருளுவேன்” என்று பகவான் தீதையில் தெரிவித்துள்ளார். தம்மிடம் அமைந்திருந்த கூரிய புத்தியால் தத்தாத்திரேயர் ஞானத்தைப் பெற்றார். ஜடபரதர் பிறவிச் சித்தர்.

தமது அரச தர்பாரிலேயே யாஜ்ஞவல்க்யர், அஷ்டாவக்ரர் எனும் இருபெறும் முனிவர்களிடமிருந்து ஜனகர் தீக்ஷை பெற்றார். தமது தந்தையாகிய உத்தாலக முனிவரால் சுவேதகேது ஒன்பது தடவைகள் தீக்ஷையளிக்கப்பட்டார். திரயம்பகேசுவரத்தில் நிவிருத்தி நாதரை ஒரு வேங்கைப்புலி தாக்க முயன்றது. உடனே அவர் ஞானநாதரின் குகையினுள் புகுந்தார். மத்ஸ்யேந்திரநாதரின் சீடரான ஞானநாதர் அவரை யோகத்தின் அற்புத தன்மைகளில் தீக்ஷை அளித்தார்.

தீக்ஷை, உள்ளுணர்வு, ஞானப்பிராப்தி மூன்றும் சாதகனின் சுய முயற்சியையும், ஊக்கத்தையும் பொறுத்தே அமைகின்றன. ஆத்மான்னு பூதிக்கான பெரும் முயற்சி மேலும் தேவையில்லை என்ற நிலை ஏற்படும் நேரத்தில் பகவானின் திருவருள் சாதகனிடம் தோன்றி நிற்கிறது. யோகி மிளிரப்பனைப் (மிலரேப்பா) போன்றுச் சிலர் வெகு கால குரு சேவையாலும், மற்றும் சிலர் மின்னல் வேகத்திலும் தீக்ஷையைப் பெற்றுள்ளனர்; இது சாதகனின் ஆத்மீக சாதனையையும், சாதகனின் மனோ வளர்ச்சியையும் பொறுத்தது.

தனது குரு சேவையில் யோகி மிளிரப்பன் பற்பல இன்னல்களை அடைந்தான். மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வீரதீரச் செயல்களைத் தீட்சை பெறும் முன் அவன் செய்ய வேண்டியதிருந்தது. முற்கால ரிஷி முனிவர்கள் தங்கள் சீடர்களைப் பல வகையிலும் சோதனை செய்தபின்பே அவர்களுக்கு தீக்ஷை அளிக்க முன்வந்துள்ளனர். உள்ளுணர்வினால் தீக்ஷைபெறுவதற்கு ஒரு மாணவன் தகுதியுள்ளவனா என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

ஆரம்ப நிலையிலுள்ள சாதகர்களைப் பசுக்களை மேய்ப்பதிலும், குருவின் உடைகளைத் தோய்த்துக்கட்டுவதிலும், இன்னும் இவை போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுத்தியும் வந்தனர். இம்மாதிரி வேலைகள் தற்கால சாதகர்களுக்கு மிக்க இழிவாகத் தோன்றுகிறது. சுவேதகேது, இந்திரன், சத்தியகாமன் போன்ற சாதகர்கள் மற்றும் பலருக்கும் ஒவ்வொரு செய்கையும் யோகத்தின் ஒரு செயலாக குரு வழிபாடாக அமைந்திருந்தது. அவர்களுக்கு ஒன்றுமே இழிவாகத் தோன்றவில்லை. அவர்கள் எல்லா வற்றையும் தன்னலமற்ற நோக்கத்துடன் தங்கள் குருமார்களுக்கு

அர்ப்பணம் செய்தனர். ஆதலால், அவர்கள் எளிதிலே சித்த சுத்தியைப் பெற்று வேதங்களைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்று, முடிவில் பரமாத்ம ஞானத்தையும் பெற்று விளங்கினர்.

நானூறு இளைத்துப் போன பசுக்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்து அவைகளைக் கொண்டுபோய் நன்கு மேய்த்து ஆயிரம் பசுக்கள் ஆனபிறகே திரும்பி வரவேண்டும் என்று கௌதமர் தமது சீடனான சத்திய காம ஜாபாலனிடம் கட்டளையிட்டார். சத்திய காமன் காட்டில் வெகுகாலம் வசித்து வந்தான். குருவின் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பிப் புறப்படுவதற்குச் சில நாட்கள் முன்னதாக வாயு, அக்கினி, சூரியன் முதலான தேவர்கள் சத்யகாமனுக்குப் பிரம்ம ஞானத்தை உபதேசித்தருளினர்.

ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வந்த சத்யகாமனின் முகத்தில் பிரம்ம தேஜஸ் ஜொலிப்பதைக் கண்ட கௌதமர் அதிசயித்து நின்றார். கண்முடி திறப்பதற்குள் அஷ்டாவக்ரர் ராஜா ஜனகருக்குத் தீகை அளித்தார். ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள் தேவர்கள் கட்வாங்கருக்கு தீகை அளித்தனர். சிலர் வெறும் பார்வையாலேயே சீடர்களுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கின்றனர். ஸ்ரீ சங்கரர் தமது சங்கல்பத்தினாலேயே தோடகருக்கு ஞானத்தை ஊட்டினார்.

எனவே பரம சந்தோஷம், பேரானந்தம் முதலிய அதியுயரமான சிகரங்களுக்கு உயர்த்தும் தெய்வீகத் திருவருளைப் பெறுவது சாதனிடமுள்ள திறமை, தகுதி, தூய்மை முதலியவற்றைப் பொறுத்திருக்கிறது.

எந்த இடத்திலிருந்தும் வரும் ஆத்மீக போதனைகளைப் பெறுவதற்குச் சாதகன் சதா விழிப்புத் தன்மையுடனிருக்க வேண்டும். அறியாமையை அகற்ற உதவும் எவனும் ஒரு வழிகாட்டியாவான். ஆனால் சதாகனின் ஆத்மீக முன்னேற்றத்தை ஊக்கிவிடுவதுடன், அவனது வளர்ச்சியில் மிக்க சிரத்தை கொள்ளும் ஒருவரே உண்மையான சத்குரு.

அசேதனப் பொருள்களிடமிருந்து கூட தத்தாத்திரேயர் ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்றார். குருவின் திருவருளை விரும்பும் முன்னதாகச் சாதகன் அதைப் பெறத் தகுதி உடையவனாக விளங்க வேண்டும். உண்மையான வேட்கையும், பெறுவதற்கான தகுதியும் உள்ள சாதகனிடத்தில் தான் தெய்வீகத் திருவருள் தோன்றி நிற்கிறது.

ஸ்ரீசங்கரர், மதுகுதன சரஸ்வதி போன்ற சீரிய துறவிகளால் ஒரு சாதகனை அவன் எந்தப் பாதைக்கு தகுதியுள்ளவனோ அதே பாதையில் இட்டுச் செல்ல முடியும். சாதகனை நன்கு நெருங்கி அவனது அபிருசிகள் சுபாவங்கள், தகுதிகள் முதலியவற்றை நன்கு தெரிந்தபின்னர் குருவானவர் அவனைப் பல வருடங்கள் தன்னலமற்ற தொண்டில் ஈடுபடப் பணிக்கிறார். அங்ஙனம் தொண்டு செய்து வரும் நிலையிலேயே அவன் எந்தக் குறிப்பிட்ட

பாதை வழிச்செல்ல தகுதியுடையவன் என்பதைக் கண்டு பிடித்து அதே வழியில் தீசை அளிக்கின்றார். பக்தி மார்க்கத்தில் ஒரு பக்தனுக்கு மற்றொரு சீரிய பக்தர் தீசை அளிக்கிறார். வேதாந்த மாணவனுக்கு மகாவாக்கியங்களில் ஞானியொருவர் தீசை அளிக்கிறார். ஒரு ஹடயோகி அல்லது ராஜ யோகியால் அந்த மார்க்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு தீசை அளிக்க முடியும். ஆனால் பூரண ஆத்மானுபூதி பெற்ற முனிவர் அல்லது பூரண ஞானி அல்லது பூரண யோகியால் எந்த மார்க்கத்திலும் தீசை அளிக்க முடியும்.

ஒரு பக்த மகாத்மாவை ஞான வழிச் செல்ல எண்ணும் சாதகன் சந்தித்தால் சாதகனை அவர் ஞான வழி நிற்கும் ஒரு குருவினிடம் அழைத்துச் செல்வார்.

அதே சமயம் ஞானியிடம் பக்தி வழிச் சாதகன் சென்றால் அவரால் அவனுக்கு தீசை அளிக்க முடியும் ஏன்? அவர் சகுண வழிபாட்டின் பலன்களை இந்த ஜன்மத்திலோ அல்லது முந்திய ஜன்மங்களிலோ அனுபவித்துள்ளார். எந்த யோகத்தைக் கைக்கொண்டு குரு பூரணத் துவத்தை அடைந்தார் என்பதைத் தெரிவது கஷ்டம்.

ஆனால் கருணையுள்ளம் பூண்டு குருவாகவே அந்த ரகசியத்தைத் தெரிவித்தால்தான் சாதகன் தெரிந்து கொள்ள முடியும். எந்தச் சாதகனும் குருவினிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும் துணிவைக் கொள்ள மாட்டான். அங்ஙனம் கேட்டால் அது அவனிடமுள்ள பணிவின்மையைத்தான் வெளிப்படுத்தும். முதிர்ந்த சாதர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கெல்லாம் நீண்ட நாள் பொறுமையான குரு சேவையின் பிறகே தீசை பெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது.

குருவும் சீடனும் ஒருவரையொருவர் நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். குருவின் கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் மாணவன் நன்கு தெரிந்திருப்பதுடன், குருவும் சீடனிமுள்ள குற்றம் குறைகளையும் தெரிந்து கொள்ளும் தகுதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். சாதகனின் அந்தரங்க நிலையை நன்கு தெரிந்து கொள்ள குரு அனுமதிக்கப்படல் வேண்டும்.

குருவினிடம் சீடன் தனது குறைகளையும் தவறுகளையும் ஒளிக்காது தெரியப்படுத்த வேண்டும். பலவிதங்களிலும் குரு தன்னைச் சோதிப்பதற்கு இடம் கொடுத்து நிற்கும் சீடனிடம் குருவுக்குப் போகப் போகப் பூரண நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

சேவை செய்யும் காலத்தில் குருவுடன் மிக நெருங்கிய முறையில் சீடன் நின்று வருவதுடன் அவரிடமுள்ள நற்பண்புகளைத் தானும் கொண்டு விளங்க வேண்டும். குருவினிடம் குறை கர்ணும் குறுகிய நோக்கத்திற்கு மறந்தும் அவன் இரையாகி விடக்கூடாது. குருவினிடம் குறைகாணும் சீடனால் குருவிடமிருந்து ஒன்றும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது

என்பதோடல்லாமல், அவனது ஆத்மீக முன்னேற்றமும் தடைப்பட்டு விடும். தன்னிடமுள்ள குறைகளையும் தனக்கு நேரிடும் கஷ்டங்களையும் குருவினிடம் கூற முற்படும் சாதகனை தடுத்தாட்கொள்ள முனைகிறார் சத்குரு.

மனித உருவத்திலுள்ள பிரம்மா, விஷ்ணு, மஹேஸ்வரனே சத்குரு. புறத்தோற்றத்தைக் கொண்டு அவரைச் சாதாரண மனிதனாக எண்ணி விடாதீர்கள். பக்தி சிரத்தையுடன் குருவை வழிபட்டால், தீக்ஷையும் ஆத்மானுபூதியும் கண்மூடித் திறப்பதற்குள் கிட்டுமென்பதுறுதி.

ஆத்மானுபூதி பெற்ற சத்குரு இல்லாத நிலையில் பல காலம் ஆத்மீகப் பாதையில் பாடுபட்ட முதிர்ந்த சாதகர்களுக்கு விருப்புகளுக்கு அப்பார் பட்டவர்களும் பல காலம் குரு சேவையில் ஈடுபட்டவர்களும், சன்னியா சிகளும், ஆரம்ப நிலையில் நிற்கும் சாதகர்களுக்கு உதவலாம். அவர்கள் அனைவரும் சாதகர்களின் உபகுருக்களாவர். முதிர்ச்சி பெற்ற சாதகர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், ஆத்மானுபூதி அடைந்த மகாத்மாக்களாக விளங்கும் ஸ்ரீ சங்கரர், தத்தாத்திரேயர் முதலியோர் எழுதிய நூல்களில் அடங்கியுள்ள போதனைகளைப் பின்பற்றலாம்.

அவ்வரிய பெருமை வாய்ந்த குருவின் திருவுருவப்படத்தைப் பக்தி சிரத்தையுடன் அவர்கள் வழிபடலாம். மெல்ல மெல்லச் சாதகன் சுயவறிவைப் பெறுவான். அவனது கனவில் குரு தோன்றி குறித்த நேரத்தில் தீக்ஷை அளிப்பார். உண்மையுள்ளம் படைத்த சாதகனுக்கு அதியற்புதமான முறையில் உதவி வந்து சேரும். சூழ்நிலைகள் அனைத்தும் அவனுக்குச் சாதகமாகவே அமைந்து விரைவிலேயே அவன் சாந்தி, ஆனந்தம், அமர பதவியைப் பெற்று உய்வைப் பெறுகிறான்.

குருவின் போதனைகளை அப்படியே அகூரம் தவறாமல் பின்பற்றி வரும் சீடன் சிறிது காலத்தில் குருவைப் போன்று ஆகிவிடுகிறான். குருவின் போதனைகளின் படி நடக்காதவன் உண்மைச் சீடன் அல்ல. குருவின் உயர் போதனைகளை உள்ளபடிச் சிரமேல் கொண்டு நிற்பதுடன் வாழ்க்கையில் இறுதிவரை தன்னிலும் எளியோரை ஆத்மீகப் பாதையில் முன்னேற உதவுகின்றவனே உண்மைச்சீடன். அத்தகைய சாதகர்கள் ஆசிர்வதிக்கப் பட்டவர்களேயாவர். அவ்வரிய சாதகர்கள் வாழ்க! தன்னை அறிந்த துறவிகளும் வாழ்க!!

பிரம்மாவின் குருக்கள், பாகவதர்கள், யோகிகள் முதலியோரின் நல்லாசிகள் உங்கள் அனைவர் மீதும் மலர்வதாக! நீங்கள் அனைவரும் இந்தப் பிறப்பிலேயே பேரானந்தத்தை அனுபவிப்பீர்களாக!!

4. வங்காளத்தில் கீர்த்தனம்

1

சங்கீர்த்தனத்தின் பிறப்பிடம் வங்காளம் என்பதாக அறியப்படுகிறது. வங்காளம், அஸ்ஸாம், ஒரிஸ்ஸா முதலிய இடங்களில் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சங்கீர்த்தனப் பிரச்சாரம் செய்த முதல் நபர் கௌராங்க மகாப்பிரபுவாகும்.

அங்கு அவரது கீர்த்தனைகள் பெருமளவில் பாடப்படுகின்றன. வங்காளத்தில் பலரகக் கீர்த்தனங்கள் நிலவி வருகின்றன. பாலா கீர்த்தனம், சியாம சங்கீதம், சிவ சங்கீதம், நாமகீர்த்தனம், பிரவதி கீர்த்தனம், முதலியவை முக்கியமானவை. கோல், ஜால், வீணை, பக்வாஜ், மிருதங்கம், மற்றும் பக்க வாத்தியங்களுடன் சாதாரணமாகக் கீர்த்தனங்கள் நடைபெறுகின்றன.

வங்காளத்தின் மிகப் பழமையான கீர்த்தனம் பாலா கீர்த்தனம். அவை சந்தத்துடன் கூடிய பாடலாக எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் அதிகமான பாடல்களும் கண்ணபிரானின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை விளக்கிக் கூறுகின்றவை. அவை அனைத்தும் ராமப் பிரசாத், சண்டிதாசர், வித்யாபதி, முதலியோரால் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றவை.

பாலா கீர்த்தனம், பாலகாண்டம், யசோதா கோபால், ராஸலீலை, கோபிவிரகம், முதலிய பல்வேறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. சில விசேஷ அவசரங்களில் வைஷ்ணவர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டாக இந்தக் கீர்த்தனத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். கோலும் ஜாலும் தான் பிரதான பக்க மேளங்கள்.

சக்தி வழிபாட்டில் ஈடுபடும் சாக்தர்களின் விசேஷ கீர்த்தனம்தான் சியாம சங்கீதம் அல்லது காளிமாதாவைக் குறித்த பாடல்கள். அவர்கள் சிவசங்கீதத்தையும் பாடுகின்றனர். இந்தக் கீர்த்தனங்கள் சில விசேஷ நாட்களில் மட்டும் பாடப்படுகின்றன.

பல்வேறு ஆண், பெண் தெய்வங்களின் திருப் பெயர்களையும் அவற்றைக் குறித்த கீதங்களையும் கூறுவதே நாமகீர்த்தனம். மாலை நேரங்களில் பூஜைக்குப் பிறகே அவை பொதுவாகப் பாடப்படுகின்றன. பல்வேறு சுரங்களில் பாடப்படும் மற்றோரு ரூபத்திலுள்ள நாமகீர்த்தனமே பிரவதி கீர்த்தனம். குறிப்பாக அதிகாலையில் பைரவிராகத்தில் இது பாடப்படுகிறது. பிரபாதி பேரியிலும் இது பாடப்படுகிறது. ஆரத்தியின் போது 'கோலு'டனும் ஏனைய பக்கவாத்தியங்களுடனும் ' ஹரி போல்' என்றும் பாடிக்கொண்டு அவர்கள் நாட்டியம் ஆடுகின்றனர்!!

‘கிரித்’ என்ற வடமொழி வினைச்சொல்லுக்கு புகழ்தல் என்று பொருள். இதிலிருந்து ‘கீர்த்தனம்’ என்ற சொல் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது பொதுவாகக் கீர்த்தனம் ஒரு குறிப்பிட்ட ராகத்திலுள்ள இனிமையான கானம். அதிலும் குறிப்பாகக் கண்ணனின் திருப்பெயர்களையும் அவரது லீலைகளையும் குறித்துப் பாடுவதேயாகும்.

நம் இதயத்தில் பக்தியின் ஜோதி நின்று நிலவுவதற்காக பகவானையும் அவரது லீலைகளையும் புகழ்ந்து பாடுவதே “கீர்த்தனம்” என்பதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

“ஜான் ஹவி” யின் பரிசுத்தப் படுத்தும் நீரானது பகவானின் பாதார விந்தங்களிலிருந்து பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்ததைப் போல், மக்களின் இதயங்களிலிருந்து தோன்றியுள்ள ‘கீர்த்தன’ மானது கடவுளின் பாத கமலங்களைச் சென்றடைகிறது, என்று துக்காராம் என்ற மஹாராஷ்டிர தேசத்திய மகாத்மா, தமது ‘அபங்க’த்தில் அழகுறத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இவ்விரண்டு பெருக்கும் பரிசுத்தமாக்குபவை. இந்தியாவின் அதிகபாகங் களிலும் கடவுளைப் பற்றிப் பாடுவதையே சாதாரணமாக பஜனையாகப் கருதுகின்றனர். அதிலும் வங்காளத்திலுள்ள ‘கீர்த்தனம்’ ஒப்புமைக்கு அப்பாற்பட்டதாக விளங்குகிறது.

கீர்த்தனத்தை இரு வகையாகப் பகுத்துக் கூறலாம்.

1. நாம கீர்த்தனம்

2. லீலா கீர்த்தனம் அல்லது ரச கீர்த்தனம்.

பண்ணுடன் பகவந்நாமத்தைப் பாடுவதை ‘நாம சங்கீர்த்தனம்’ என்று கூறுகின்றனர். ஒன்பது வித பக்தியில் முக்கியமானது ‘நாம கீர்த்தனம்’ தான். இதன் செல்வாக்கும் பயனும் இந்தியாவின் மற்றெந்த சமயப் பிரிவையும் விட வங்காளத்திலுள்ள வைஷ்ணவர்களால் அதிகமதிகம் போற்றிப் பாராட்டப்படுகிறது.

சகலசமயங்களினுடையவும் சாராம்சம் இக்கலியுகத்தில் “நாமசங் கீர்த்தனமே” யாகும் என அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். கலெள நாம சங்கீர்த்தனாத்! பகவான் ஹரியின் பெயரை உரத்த குரலில் பாடுவதே சங்கீர்த்தனம். இதிலிருந்து ‘பிரேம்’ (இறை அன்பு) மலர்கிறது. பகவந் நாமத்தை அந்தரங்க சுத்தியுடன் பாடும் பக்தன் வெளியுலகை அறவே மறந்து விடுகிறான்.

மனத்திற்கு இடம் கொடாதீர்கள். இல்லையேல் தீய சுபாவங்கள் உங்களிடம் வளருவதற்கான வழி தோன்றி நிற்கும். உங்களால் அடக்கி நிறுத்தப்பட்ட பழைய தீய சம்ஸ்காரங்கள் மேலே தோன்றி பலம் பெற்று நிற்கும். நீங்கள் வீழ்ச்சியடைவீர்கள். உங்களுடன் மற்றவர்களையும் நீங்கள் பிடித்திழுத்துக் குழியில் விழச்செய்கிறீர்கள்.

உங்களுடைய குழு ஒன்றை நீங்கள் அமைத்துக் கொள்கிறீர்கள். சத்குருவைக் கவனியாது, அவரைக் குறை கூறவும் துணிகிறீர்கள். அபாயகரமானதோர் நாசக்கருவியாக நீங்கள் மாறிவிடுகிறீர்கள். பதவி பொருளுக்கான வேட்கை உங்கள் முனையை கெடுக்கிறது. ஆசிரமத் திலுள்ள சமாதானத்தைக் கெடுத்துக் குட்டிச் சுவராக்க முனைவதோடு நில்லாமல், குருவிற்கு விரோதமாகி அவரது உயரிய நோக்கத்திற்கே உலை வைக்க முற்படத் துணிகிறீர்கள்!!

இத்தகையவர் தங்கள் தீச்செயலின் விளைவைப் பற்றி எண்ணுகின்றாரா? குருத்துரோகம் மாபெரும் குற்றமாகும்; கொடும் பாபமாகும். குருவுக்குத் துரோகம் செய்தவன் கடைசிக் காலத்தில் மிகவும் அவதிப்படுவது திண்ணம்.

குஷ்டம், வாய்ப்புண் முதலிய பெரும் நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டு, உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி, கவனிப்பார் யாருமின்றி பசி தாகத்தினால் மிக வருந்தி, சீதோஷ்ண நிலைகளால் தாக்குண்டு, சித்திரவதைக்குள்ளாகி வதைவதைத்து மரணமடைவர் குருத்துரோகிகள்.

குருசேவையே சாலச்சிறந்தது. நன்றியுடைமை ஒரு அரிய பண்பு. மிருகங்கள் கூடப் பெற்றிருக்கும் இவ்வரிய அடிப்படைக் குணத்தை நீங்கள் குருவினிடம் கொண்டு விளங்கவில்லையானால், ஆத்மானுபூதியை நீங்கள் அடைவது எப்படி? சேவை, சுவாத்தியாயம், தியானம் இவற்றின் மூலமாகவும், மற்றவரிடமுள்ள நன்மையைக் காண்பதாலும், பிறர் குறைகளை நினையாதிருப்பதாலும், பழைய தீய சம்ஸ்காரங்களை இல்லாதாக்குங்கள்.

பணிவுடைமையைக் கொண்டு குருவுக்குச் சேவை செய்யுங்கள். மாகத்மாக்களின் நற்றொடர்பு கிட்டுவது அரிது. அதிலும் ஒரு சத்குரு கிடைப்பதென்பது கடவுளின் திருவருளேயாகும். உண்மையான ஆத்மீக குரு கடவுளேயாவார். தன்னுடைய குருவின் விருப்பத்திற்கு மாறுபட்டுச் சீடன் நடக்கக் கூடாது. குருவினிடம் அவருக்குப் பிடிக்காத வார்த்தைகளைக் கூறுவது முறையல்ல. குரு பக்தியில்லாதவன் நறுமணமற்ற பூவையும், நீர்ற்ற கிணற்றையும் பால் தராத பசுவையும், உயிரில்லா உடம்பையும் போலாவான்.

குரு பக்தியெனும் பொக்கிஷத்தை நீங்கள் ஒரே நாளில் பெறமுடியாது. மிகுந்த சிரமத்துடன் அதைச் சீடன் வளர்க்க வேண்டும். சிறிது சிறிதாக அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். உள்ளத்தின் உள்ளே செய்யப்படும் தொடர்ந்த பிரார்த்தனையின் விளைவாகத்தான் அது வளர்கிறது. குருவின் மனிதத் தன்மைகளைச் சீடன் பார்க்கவே கூடாது. அப்பொழுதுதான் உண்மை குருபக்தி ஒங்கி வளரும்.

குரு சரணாகதி அவரது அருளைப் பெறுவதற்கான அதியற்புத சக்தி மிகும் முறையாகும். குருவை நீங்கள் பாராட்டும் பொழுது அவரிடம் நீங்கள் பூரணத்துவத்தையே பார்க்கிறீர்கள்.

குருவின் உயர் செயல்களை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாவிடினும், அவற்றைத் தவறாக எடுக்காதீர்கள். பணிவுடனும், மௌத்துடனும், பொறுமையுடனும் இருந்து வந்தால் பிற்காலத்தில் நீங்கள் பிரகாசத்தைப் பெறுவீர்கள். சம்சார சாகரத்தை சீடன் கடந்து செல்வதற்குரிய மந்திரக் கயிறே குருபக்தி. செய்ய முடியாதவற்றையெல்லாம் செய்து தீர்க்கும் ஆற்றலுடையது குருபக்தி. பெறமுடியாததையும் குருபக்தியால் நீங்கள் பெற்று விடலாம்.

குருவின் தெய்வீகத் தன்மையை எண்ணி நிற்பான் உண்மைச் சீடன். அவனுக்கு குரு குருவன்றி வேறல்ல. கட்டுப்பாட்டுக்கு மாறுபட்ட முறையில் அவர் செயல் புரிந்தாலும் பரவாயில்லை! ஒரு மஹானின் நிலை அளவிடற்கரியது. அவரை மதிப்பிடாதீர்கள். உங்களிடமுள்ள அறியாமை யெனும் அளவுகோலால் அவரது தெய்வீகத் தன்மையை அளக்க முற்படாதீர்கள்.

குருபக்தியின் அங்கங்கள்

குருசேவை அல்லது குருவினிடமுள்ள நேசமே குருபக்தி. ஆப்தம், அங்கம், தானம், சத்பாவம் என அது நான்கு வகைப்படும்.

குருவின் வார்த்தைகளில் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டு அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நின்றலே ஆப்தம்.

குருவின் சரீரத்தைப் பேணுதல், அவரது உடைகளைச் சுத்தம் செய்தல் முதலிய சேவைகளில் ஈடுபடுதலே அங்கம்.

குருவை மனிதனாகக் கொள்ளாது கடவுளாகக் கருதுவதே சத்பாவம்.

குருவை கடவுளாகக் கொண்டு வழிபட்டு வரும் சீடனிடம் திருஷ்டம், அதிருஷ்டம் எனும் இருபேறுகள் அருளப்படுகின்றன.

குரு கிருபையின் மூலம் மகா வாக்கிய உபதேசத்தினால் சீடன் பெறும் ஞானம், ஆனந்தமே திருஷ்டம். மரணத்திற்குப் பின் மறு உலகில் அனுபவிக்கப்படும் இன்பமே அதிருஷ்டம்.

உயரிய பாவத்துடன் செய்யப்படும் குரு சேவையால் ஒருவன் இருவிதப் பலன்களையும் பெறுகிறான். அதே சமயம் கடவுளை வழிபடுவதால் அதிருஷ்டத்தை மட்டுமே பெறுகிறான்.

எனவே கடவுள் எனும் உயரிய பாவத்துடன் செய்யப்படும் குரு சேவையே சாலச்சிறந்தது.

குருபக்தியும் கீதையும்

கடவுளின் அவதாரமாகத் தோன்றிய கிருஷ்ண பரமாத்மாவும் தமது குருவுக்குத் தொண்டு செய்து அவரிடம் உயர் கல்வி கற்று வந்தார். அவர் எதைச் செய்தாரோ அவரது செயல்கள். குருவினிடம் ஒருவன் எங்ஙனம் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கண்ணன் கீதையில் எப்படித் தெரிவிக்கிறார் என்பதைப் பார்ப்போம்.

“ஞானத்தைப்போல் பவித்திரமானதும், பெருமையுடையதும், சிறந்ததும் வேறு இங்கில்லை” என்று கூறுகிறார் கிருஷ்ணபகவான். அவ்வயரிய அறிவை நாம் பெறுவது எங்ஙனம்?

இவ்வரிய கேள்விக்குரிய விடையைத் தெரிவிக்கும் இரண்டு கூற்றுக்கள் உள்ளன. “சிரத்தையுடையவன் ஞானத்தைப் பெறுகிறான்.” இந்தச் சிரத்தை எனும் பதத்தை விளக்குவது கடினம். அன்பு, நம்பிக்கை, பக்தி, ஆணவ மின்மை பரிபூரண சரணாகதி எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்ததே சிரத்தை.

ஆத்மனை நேராக உணர்ந்த மகாத்மாக்களை சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்வதாலும், அவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்பதாலும், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதாலும், அதை அறிக; அவர்கள் அவ்வரிய ஞானத்தை உங்களுக்குப் புகட்டுவர்”. பிறகுடைய உதவியின்றி சுய முயற்சியால் இவ்வுயர் ஞானத்தைப் பெறுவது அசாத்தியம்.

குருபக்தியும், குருசேவையும் ஆத்மானுபூதியில் வந்து முடிவடைகிறது. குருவுக்குத் தொடர்ந்து நீங்கள் சேவை செய்து வரவேண்டும். உரிய காலத்தில் நீங்கள் உங்களைப் பூராவும் சரணாகதி செய்த பிறகு சக்குரு உங்களுக்கு உண்மையை வெளிப்படுத்துவார். ஆனால் அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலை கொள்ளக் கூடாது. விஸ்வரூப தரிசனத்திற்காகவும் திவ்ய சக்ஷாவைப்

பெறவும் வேண்டி அர்ஜுனன் எப்படிப் பிரார்த்தித்து நின்றானோ அதே போல் நீங்களும் தொடர்ந்து சேவை செய்து வரும்போது, நீங்கள் முதிர்ந்த நிலையை அடையும் நேரத்தில், சத்குரு உங்களுக்கு உயர் ஞானத்தை அருளுவார்.

சில பிரமை பிடித்த சாதகர்கள் சில காலம் தங்கள் குருவுக்குத் தொண்டு செய்து விட்டுத் தாங்கள் சித்தசுத்தியைப் பெற்று விட்டதாகக் கருதி முட்டாள்தனமாகக் குரு சேவையை விட்டுவிடுகின்றனர்.

அவர்கள் உயரிய ஞானத்தைப் பெறுவதில்லை; லட்சியத்தை அடைவது மில்லை! சிறிது புண்ணியத்தை அவர்கள் பெறுகின்றனர் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆனால் ஆத்மானுபூதியை அடைய முடியாது; இது பெரும் நஷ்டமாகும். பெரும் தவறாகும்.

சம்சார சாகரத்தைக் கடந்து செல்வதற்குரிய ஓடத்தின் இரு துடுப்புகள் தான் குருபக்தியும் குருசேவையும். இவ்விரண்டுமின்றி நீங்கள் அக்கரை சேரமுடியாது. அமரபதவியையும் நித்தியானந்தத்தையும் பெற முடியாது.

ஜீவன்முக்தனாகும் வரை இவ்விரண்டும் உங்களுக்கு மிகவும் அவசியமாகும். பிறகு குருபக்தியே ஆத்மானுபூதியாக உங்களில் வெளிப்படுகிறது; குருசேவையானது நீங்கள் தானாகவே செயல்படும் லோக சங்கிரமாகி விடுகிறது.

இத்தகைய குருபக்தியைக் கொண்டவன், குருவினிடம் முழுசாக சரணாகதி செய்தவன், குருவுக்கு முழு மனதுடன் சேவை செய்கிறவன், துன்பம், பயம், வறுமை, அறியாமை முதலியவற்றை அறிவதில்லை; உடனேயே ஆத்மானுபூதியை அடைகிறான். ஏன்? குருவும் கடவுளும் ஒருவரேயாவார். அந்த நிமிடத்திலேயே அவன் அரிய ஞானத்தையும், சுயம் ஜோதியையும் பெற்று விளங்குகிறான். எனவேதான் உபநிடதங்களும் தெரிவித்துள்ளன;

“கடவுளிடம் சீரிய பக்தியும், அதே

தன்மையதாம் பக்தியைக் குருவினிடத்

திலும் கொண்டுள்ளதோர் மா பெரும்

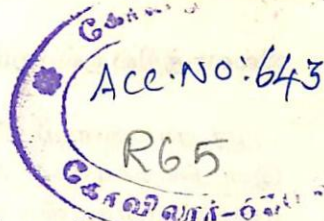
மகாத்மாவுக்கே உபநிடத உண்மைகள்

படிகம் போல் தெளிவாகத் தெரிகின்றன !”

நீங்கள் அனைவரும் குருபக்தியின் சீரிய தோற்றங்களாகப் பிரகாசிப்பீர்களாக! இந்த ஜென்மத்திலேயே நீங்கள் அனைவரும் ஜீவன் முக்தர்களாகச் சுதந்திரத்துடன் உலாவுவீர்களாக!

இல்லறத்தில் நல்லறம்

இல்லறத்தில் நல்லறம்

பிரம்மச்சர்யம், கிருஹஸ்தம், வானப்ரஸ்தம், சன்யாசம் என்று நான்கு பகுதிகளாக மனித வாழ்வை நமது முன்னோர்கள் பிரித்தனர். இது நான்கு ஆச்சிரமங்கள் எனப்படுகின்றன. இவற்றில் இரண்டாவதாகிய கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தில் புகுவதற்கான புனிதச் சடங்குதான் திருமணம் ஆகும்.

ஒருவனது இல்லற வாழ்வு திருமணத்தில் தான் துவங்குகிறது. இல்லறத் தானுக்கு என்று அமைந்த கடமைகள் பல உள்ளன. சிறுவனாக இருந்த ஒருவன் திருமணம் ஆனதும் பொறுப்பு வந்த மனிதன் என்ற முறையில் சமுதாயத்திற்குத் தான் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றான்.

திருமணத்தின் பொழுது மனமகன் மணமகளிடம் 'நல்லதொரு பிரகாசமான எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கித் தான் உனது கரம் பற்று கின்றேன். நமது சந்ததி நன்முறையே அமைய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் விதத்தில் நான் உனது கையைப் பிடிக்கின்றேன்.

இல்லறத்தான் என்ற நிலையில் நான் எனது கடமைகளைச் செவ்வனே ஆற்றுவதற்காக பர்க, அர்யமா, ஸவித்ரு, பரந்தி என்றெல்லாம் பற்பல பெயர்களாலும் அழைக்கப்படும் அந்த ஒரே முழுமுதற் கடவுள் உன்னை எனக்குத் தந்திருக்கின்றார்.

வீரர்களையும் யோகிகளையும் நீ பெற்றெடுப்பாயாக. இறைவனை எப்பொழுதும் வழிபட்டு நாம் இன்பகரமான வாழ்வை எதிர்நோக்குவோமாக' என்று கூறுகிறான்.

ஹிந்துவின் திருமண இலட்சியம்

ஹிந்து ஒருவனுக்கு திருமணம் என்பது ஒரு புனிதச் சடங்காகும். மனைவி அவனுக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியாக விளங்குகிறாள். அவள் அவனுடைய அர்த்தாங்கியாக அமைகிறாள். அவளன்றி எந்த ஒரு சமயச்சடங்கையும் அவனால் செய்ய முடியாது. சமயச் சடங்குகளின் பொழுது மனைவி கணவனின் இடப்புறத்தில் நின்று கொள்கிறாள்.

இல்லறத்தில் நல்லறம்

ஸ்ரீ ராமனையும் சீதையையும் கணவனும் மனைவியும் தங்களது இலட்சியங்களாகக் கொள்ளுகின்றனர். ஹிந்து ஒருவனுக்கு அவனது மனைவி எப்படி விளங்குகிறாள் அல்லது விளங்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சீதையைக் குறித்து இராமாயணத்தில் ஸ்ரீ ராமர் சொல்லும் விதத்தில் அமைந்த ஒரு சுலோகம் கீழ்வருமாறு அழகாக விளங்குகின்றது.

“செயலில் அவள் எனக்குப் பணியாள்; அறிவுரை தருவதில் அவள் எனக்கு மந்திரி; சமய அனுஷ்டானங்களில் அவள் எனது பங்காளி; பொறுமையில் அவள் பூமிக்கு நிகர்; அன்பில் எனது அன்னைக்கு சமானம். இன்பம் தருவதில் அவள் ரம்பைக்கு நிகர்; விளையாட்டில் அவள் எனது தோழனுக்கு நிகர்; ஒலக்ஷ்மணா என் மனைவியான சீதை இத்தகைய வளாவாள்—”, இதுவே இலட்சிய ஹிந்து மனைவி ஒருத்தியின் இலக்கண ஆகும்.

ஏனைய மூன்று ஆச்சிரமங்களுக்கும் ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால், கிருஹஸ்தாஸ்ரமமே அனைத்திலும் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. காற்றின் துணை கொண்டு எவ்விதம் ஜீவராசிகள் அனைத்தும் உயிர் வாழ்கின்றனவோ, அவ்விதம் இல்லறத்தானின் துணைக் கொண்டு வாழ்வின் ஏனைய நிலையில் உள்ளோர். ஆதரவைப் பெறுகின்றனர்.

நதிகள் அனைத்தும் எவ்வாறு கடலை அடைந்து அமைதியுறுகின்றவோ அவ்வாறே ஏனைய ஆசிரமங்களிலுள்ளோர் இல்லறத்தானை நாடி நிற்கின்றனர். ஹிந்து சமுதாயத்தில் நடுநாயகமாக இல்லறத்தார் அமைகின்றனர்.

இல்லறத்தானின் கடமைகள்

இல்லறத்தான் ஒரு இலட்சிய கிருஹஸ்தனின் வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். இந்து சமய நூல்களில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற முறையில் பஞ்சமகாயக்ளும் அல்லது ஐவகை யாகங்களை அவன் செய்ய வேண்டும்.

தன்னடக்கம், தயை, பொறுமை, சத்யம், அஹிம்சை போன்ற பல நற்குணங்களை அவன் அன்றாட வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நேரிய

வழிகளில் பணத்தைச் சம்பாதித்து இல்லறத்தான் அதை நல்ல விதத்தில் செலவிட வேண்டும். தனது வருமானத்தின் பத்து சதவீதத்தை அவன் தான தருமங்களில் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

ஒழுக்க நியதிகளுக்குப்பட்டு அவன் புலனின்பத்தில் ஈடுபட வேண்டும். தங்களது குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் இல்லறத்தார்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பு உண்டு. இந்த குழந்தை வளர்ப்பு என்ற சீரிய பொறுப்பை வகிக்க விரும்பாதவர்கள் குழந்தைகளைப் பெற எண்ணுவது கூடாது. தங்களது காம உணர்ச்சிகளை அடக்கி அவர்கள் நைஷ்டிகப் பிரம்மச்சாரிகளாக இருக்க வேண்டும்.

இவ்வுலகில் நன்முறையே குழந்தைகளை வளர்க்காது தங்கள் கடமைகளிலிருந்து தவறிச் செல்பவர்களுக்கு மறுமையில் கடுமையான தண்டனை காத்திருக்கிறது. பெற்றோர்கள் தாங்களே ஒரு இலட்சிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களது குழந்தைகளும் அவர்களைப் பின்பற்றுவர்.

பெற்றோர்களிடம் தீய பழக்கங்கள் இருக்கமேயானால் அவர்களது குழந்தைகளும் அவற்றை அப்படியே பின்பற்றுவர். பிறரது குணங்களைக் காப்பியடிக்கும் பழக்கம் குழந்தைகளிடம் அதிகம் உண்டு. ஆகவே தங்களது குழந்தைகளைத் திருத்த விரும்பும் பெற்றோர்கள் முதலில் தங்களிடம் உள்ள தீய குணங்களை அகற்றித் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தங்களது பொறுப்புகளில் பெரும்பாலானவற்றைத் தனது புத்திரர்களால் மேற்பார்வை செய்ய முடியும் என்ற நிலை வருகின்ற பொழுது, தனது பேரப்பிள்ளைகள் தன்னைச் சுற்றி இருக்கும் பொழுது, தனக்கும் தனது மனைவிக்கும் குடும்பத்தை விட்டு விலகித் தனியே இருந்து ஜபம், தியானம் போன்றவற்றில் முழு அளவில் ஈடுபடுவதற்கான வேளை வந்துவிட்டது என்பதை உணர்ந்து உலக பந்தங்களிலிருந்து அவர்கள் தங்களை படிப்படியாக விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்கள் வானப்ரஸ்த ஆச்சிரமத்திற்குத் தகுதியுடையவர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

குழந்தைப் பேறு

குழந்தைப் பேற்றைப் புனிதச் செயலாக ஆக்குவது கர்பாதானச் சடங்காகும். அதில் தனது மனத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து கணவனானவன் தனக்குக் குழந்தைப் பேறு வாய்க்க வேண்டுமென்று இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறான். சாந்தி முகூர்த்தத்தின் பொழுது அவன் புனித மந்திரங்களை ஜபிக்கிறான்.

மந்திர கோஷங்களுக்கிடையில் குழந்தையானது கருவில் தரிக்கப் படுகிறது. கருவின் மூளைப்புற செல்லுகளில் நல்ல எண்ணங்களில் பதிவுகள் பதிக்கப்படுகின்றன.

தூய மனம் மற்றும் தூய அறிவுடன் கூடிய ஒரு ஹிந்துவிற்கு புலன் நுகர்ச்சி என்பது வெறும் இந்திரிய சுகமாக மட்டும் அமைவதில்லை. அவன் தன்னிடம் அடங்கியிருக்கும் தெய்வீக, ஆக்கப் பூர்வமான அடிப்படைச் சக்தியை ஒரு மனித உருவை உண்டாக்கு வதற்காகப் புனிதமான விதத்தில் பயன்படுத்துகிறான்.

இலட்சிய திருமண வாழ்க்கை

முற்காலத்தில் பெருமைவாய்ந்த ரிஷிகள் பலர் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்ந்தனர் எனினும், அவர்கள் காமத்திற்கும் புலனின் பத்திற்கும் அடிமைகளாய் வாழவில்லை. அத்தகைய ரிஷிகளது கிருஹஸ் தாஸ்ரம வாழ்க்கை தர்மத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த தொரு வாழ்க்கையாக விளங்கியது.

அவர்களைப் போல அந்த அளவு உறுதியுடன் உங்களால் வாழ முடிய வில்லை என்றாலும் கூட குறைந்த அளவு அவர்களது வாழ்க்கையைத் தங்களது இலட்சியமாகவாவது கொண்டு முடிந்த அளவு கட்டுப்பாடான வாழ்வு வாழ முயல வேண்டும். கிருஹஸ் தாஸ்ரமம் என்பது மனம் போன போக்கில் வாழும் ஒரு வாழ்வல்ல. வெறும் இன்ப நுகர்ச்சியான ஒரு வாழ்க்கை அல்ல அது.

தன்னலமற்ற சேவை, தயை, தானம் மற்றும் மனித சமுதாயத்திற்கு உதவும் வகையில் அமைந்த நற்குணங்களைக் கடைப்பிடித் தொழுகுவதற்கான கட்டுப்பாடானதொரு வாழ்வே அதுவாகும். இத்தகையதொரு உயர் நோக்கில் அமைந்த கிருஹஸ்தாச்ரம வாழ்வானது சன்யாசி ஒருவனது துறவு வாழ்விற்குச் சமமானதாகக் கருதப்படும்.

தூய இலட்சிய முறையில் வாழப்படும் இல்லற வாழ்வானது ஒருவனுக்கு முக்திப் பேற்றை நல்க வல்லது. நதி ஒன்றிற்கு கரைகளைப் போன்று, ஒரு ஆணிற்ரு நல்ல பெண் ஒருத்தி விளங்குகிறாள். உண்மையை நோக்கிய அவனது பயணத்தில் அவள் உறுதுணையாக அமைகின்றாள். அவளது அன்பு ஆண்டவனது கருணையாகும்.

இல்லற வாழ்வில் இன்பம்

வீட்டில் சமய அடிப்படையில் அமையும் வாழ்க்கை வாழ்வதற்குக் கணவன்மார்களுக்கு உதவியாயிருப்பதுதான் புத்திக் கூர்மையுள்ள பெண்களது கடமையாகும். அப்பொழுதுதான் கணவனும் மனைவியும் வீட்டில் அமைதியான மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வு வாழ முடியும். கணவனும் தனது மனைவியின் சமய அனுஷ்டானங்களில் வீணே தலையிடக்கூடாது.

தூய வாழ்க்கை வாழ்வதிலும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திலும் முடிந்த எல்லா விதத்திலும் மனைவிக்கு கணவன் உதவிகரமாக இருக்க வேண்டும். சமயத்துறையில் தனது மனைவியைப் பயிற்றுவிப்பது ஒவ்வொரு கணவனுடைய தலையாய கடமையாகும்.

மனைவி ஜபம், கிர்த்தனை போன்வற்றில் முழுமனதுடன் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். இராமாயணம், பாகவதம், மஹாபாரதம் போன்ற உயரிய நூல்களை அவன் படிக்க வேண்டும். இடையிடையே அவன் உபவாசமும் இருக்க வேண்டும்.

கணவன் மனைவியை அடிக்கடி புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்கு திர்த்தயாத்திலையாக அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். தவிர மகாத்மாக்கள் ஆற்றும் கதாகாலட்சேபங்களுக்கும், சத்தங்கங்களுக்கும் அவனை அவன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அந்த நிலையில்தான் வீடு நல்லதொரு இல்லமாக விளங்கும்.

இல்லறத்தில் நல்லறம்

கணவன்மார்களே ! உங்களது மனைவியரைத் தேவியின் சொருபமாகக் கருதுங்கள். அவள் கிருகலட்சுமியாவாள். எங்கு ஸ்திரிகள் மதிக்கப்படுகின்றனரோ அங்கே தனமும் தான்யமும், செல்வமும், அமைதியும், இன்பமும் அனைத்தும் நிறைந்து விளங்கும்.

மனைவிமார்களே! நீங்கள் தூய பதிவிரதைகளாக விளங்குங்கள். உங்கள் கணவன்மார்களுடன் சண்டையிடாதீர்கள். சாவித்திரி, சீதை, அனுசூயை போன்ற இலட்சியப் பெண்மணிகளாக விளங்க முயலுங்கள். நீங்கள் எல்லோரும் பக்திமயமான தூய வாழ்க்கை வாழ்ந்து இப்பிறவியிலேயே பெற்றுகரிய இன்பத்தை அடைவீர்களாக!

கணவன் - மனைவியரிடையே எல்லாவிதத்திலும் ஒற்றுமை நிலவுமாக! சமய, யோகப் பயிற்சிகளில் கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் துணையாக நிற்கட்டும். இறைவனை உணர்தல் உங்களது இறுதி இலட்சியமாக அமையட்டும்! தூய்மையும், தர்மமும் உங்களது வழித்துணையாயமையட்டும்! இறைவன் உங்களை ஆசிர்வதிப்பாராக!

இல்லறத்தில் நல்லொழுக்கம்

மனிதன் மரித்தாலும் அவனது ஒழுக்கமும் எண்ணமும் தங்கி நிற்கின்றன. அவனுக்கு உண்மையான சக்தியையும் மேன்மையையும் அளிப்பது அவ்வுயர் ஒழுக்கமே. நல்லொழுக்கமின்றி நல்லறிவு கிட்டுவது அசாத்தியம். ஒழுக்கம் கெட்டவன் இருந்தும் இறந்தவனையொத்தவனே, அவனைச் சமூகம் வெறுத்து ஒதுக்குகிறது.

வாழ்வில் வெற்றியை நீங்கள் வேண்டினால், பிறரை உங்கள் செல்வாக்கில் சிக்க வைக்க விரும்பினால், ஆன்மீகத் துறையில் நன்கு முன்னேற எண்ணினால், இறைவனை அடைய அவாக் கொண்டால் உங்களிடம் உயரிய நல்லொழுக்கம் நின்று நிலவ வேண்டும். மனிதனின் சாரம் அவனிடம் அமைந்துள்ள நல்லொழுக்கமேயாகும்.

சங்கரர், புத்தர், ஏசுநாதர் மற்றும் முற்கால ரிஷிமுனிவர்கள் இன்றும் கொண்டாடப்பட்டு வருவதற்குக் காரணம் அவர்களிடம் அதியற்புத முறையில் நல்லொழுக்கம் அமைந்திருந்ததேயாகும்.

இல்லறத்தில் நல்லறம்

தங்களது தூய ஒழுக்கத்தின் மூலம் அவர்கள் மற்றவரைத் தன் வசப்படுத்தி நின்றனர். ஒழுக்கத்தின் முன் பணம் ஒரு பொருட்டன்று. நல்லொழுக்கம் வலுமிகும் ஆத்ம சக்தியாகும். பல திசையும் நறுமணம் பரப்பி நிற்கும் மலரின் தன்மையை ஒத்தது ஒழுக்கம். நல்லொழுக்க நற்பண்புகளை உடையவன் சீரிய தோற்றத்தைக் கொண்டு விளங்குகிறான்.

ஒருவனின் தோற்றம் அவனுடைய ஒழுக்கத்தின் அறிகுறியாகும். ஒருவன் திறன் வாய்ந்த கலைஞனாகவோ, சிறந்த பாடகனாகவோ, சீரிய கவிஞனாகவோ விளங்கலாம். ஆனால் அவனிடம் நிறைந்த ஒழுக்கம் இல்லையென்றால் சமூகத்தில் உண்மையான அந்தஸ்து கிடையாது. அவனை மக்கள் பழிக்கின்றனர்.

செயலை விதைத்து சுபாவத்தைப் பெறுகிறீர்கள். சுபாவத்தை விதைத்து நடத்தையைப் பெறுகிறீர்கள். நடத்தையினால் விதி அமைகிறது. எண்ணங்கள், உணர்ச்சிகள், செயல்கள் அனைத்தும் அடிமனத்தில் பதிந்து விடுகின்றன.

நீங்கள் இறந்துபடினும் மனப்பதிவுகள் உங்களை மீண்டும் இந்த உலகிற்குக் கொண்டுவருகின்றன. எண்ணம் மற்றும் செயல்களில் பதிவுகள் சேர்ந்து சுபாவமாக மாறுகின்றன.

சுபாவங்கள் சேர்ந்து நடத்தையாக மாறுகின்றன. நீங்களே இந்த எண்ணங்களினுடையவும், சுபாவங்களினுடையவும் மூலகர்த்தா. முற்காலத்தின் விளைவே நீங்கள் இன்று இருப்பது. இதனைத்தும் சுபாவமே ஆகும். எண்ணத்தினாலும் செயலினாலும் நீங்கள் அதை மாற்றி அமைக்க முடியும்.

நல்லொழுக்கத்தை வளர்ப்பதென்பது நல்ல சுபாவங்களை வளர்ப்பதே ஆகும். ஒழுக்கத்தின் மாற்றம் சுபாவத்தின் மாறுபாடேயாகும். இச்சாசக்தி, கவனம், சிரத்தை இவற்றால் எந்த நிமிடத்திலும் உங்களால் உங்கள் சுபாவத்தை மாற்றிவிடும்.

பழைய சுபாவங்களை மாற்றியமைப்பதே யோகத்தின் நோக்கம். தியாகம் உணர்ச்சியுடன் சேர்ந்த தன்னலமற்ற தொண்டு, பக்தி, பிரார்த்தனை, விசாரம் இவற்றால் பழைய உலகியல் சுபாவங்களைப் புதிய தெய்வீக சுபாவங்களாக மாற்றிவிட முடியும்.

இல்லறத்தில் நல்லறம்

நல்லொழுக்கத்தைத் தனியே வளர்ப்பது கஷ்டமாகத் தோன்றினால் நல்லாரிணக்கத்தினால் ஈடுபடுங்கள். அவர்களிடம் அமையும் பலம் வாய்ந்த ஆத்மீக அலைகளால் நீங்கள் மாற்றப்படுவீர்கள். நல்ல மஹாத் மாக்களை இன்று காண்பது கஷ்டம் என்று குறை கூறாதீர்கள்.

இன்றைக்கும் நல்லவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதை கவனத்துடன் கடைப்பிடியுங்கள். நல்லவர்கள் பலரை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன். பணிவுடனும் உள்ளத் தூய்மையுடனும் அமையுங்கள்.

நல்லொழுக்கமே வாழ்வில் வெற்றியைத் தரும். நல்லொழுக்கமே துறவியின் அணிகலன்களாகும். வாழ்க்கையின் லட்சியத்தையும் அது அடைவிக்கும்.

அனைவரும் நல்லொழுக்கத்தில் நின்று பெருமையுடன் வாழ்வீர்களாக!

முகவரி :

சிவானந்த தபோவனம்,

சிவானந்த நகர் (P.O.) மதுரை - 625 008.

நகர அலுவலகம் :

20/16 செம்பி கிணற்றுத் தெரு,

வடக்காவணி மூலவீதி சமீபம்,

மதுரை - 625 001.

போன் : 0452- 2622840, 2624265.

E-mail hariomsivananda@rediffmail.com

THE UNIVERSAL PRAYER

O Adorable Lord of Mercy and Love!
Salutations and prostrations unto Thee.
Thou art Satchidananda.
Thou art Omnipresent, Omnipotent and Omniscient.
Thou art the Indweller of all beings.

Grant us an understanding heart,
Equal vision, Balanced mind,
Faith, devotion and wisdom.

Grant us inner spiritual strength
To resist temptations and to control the mind.
Free us from egoism, lust, greed,
anger, hatred and jealousy.

Fill our hearts with divine virtues.

Let us behold Thee in all these names and forms.
Let us serve Thee in all these names and forms.
Let us ever remember Thee.
Let us ever sing Thy glories.
Let Thy Name be ever upon our lips.
Let us abide in Thee for ever and ever.

Om Shanti ! Shanti ! Shanti !

- Swami Sivananda

**Swami Sivananda Sundaranandaji with
Kundrakudi Thiruvannamalai Aadheenam Guru
Maha Sannidhanam Sri. Ponnambala Adigalar.**

**Swami Sivananda Sundaranandaji with
Dharmapuram Aadheenam Guru Maha Sannidhanam.**